

Uzziņai! Cik lielu platību pērn apmedīja viens mednieks, un ko no tā var secināt?

Avots: Medības, autors: Indulis Burka

Viens no pamata nosacījumiem, lai mednieki varētu medīt, protams, ir pietiekami lielas apmedījamās platības, dzīvnieku blīvums tajās.

“Kopā Latvijā medību iecirkņos ir reģistrēti vairāk nekā pieci miljoni hektāru zemes. Ir 1366 medību iecirkņi. Rēķinot vidējos rādītājus, var iegūt datus, ka viens mednieks Latvijā vidēji apmedī 270 hektārus. Taču ir aktīvāki mednieki, kas medī vairākos klubos, ir medību iecirkņi, kuros ir tikai daži biedri, un šie skaitļi realitātē ir citādāki. To visu ņemot vērā, **vidēji viens mednieks apmedī 243 hektārus**. Šādus pašus aprēķinus var veikt ikviens mednieks, vērtējot sava kluba platības. Analizējot datus par Latviju, amplitūda ir ļoti liela – pat no 12 hektāriem uz vienu mednieku līdz pat 7000 hektāru... Ja ņem 243 hektārus par vidējo rādītāju, tad tādi ir 743 medību iecirkņi, tie ir 40% no kopējās platības, un tajos medī 60% mednieku. Raugoties uz šiem datiem, saprotu, ka milzīgas disproporcijas nav. Nav tā, ka 70% mednieku medītu 30% no platības. Savu lomu spēlē arī dzīvnieku skaits un līdz ar to pieejamie medību resursi. Starp citu, 200 hektāri uz vienu mednieku tika rēķināti arī pirms 30 gadiem,” atceras Valters Lūsis.

Runājot par iecirkņu platībām un to, kā tas korelē ar ilgtspējīgām pārnadžu medībām, jāsaprot, ka tas vienmēr ir kompromiss starp dzīvnieku bioloģiskajām vajadzībām un cilvēku saimnieciskajām interesēm.

“Piemēram, alni vajadzētu apsaimniekot nevis 2500 hektāros, kā to nosaka Medību likums, bet vismaz 10 tūkstošos hektāru. Taču tie 2500 hektāri alnim šobrīd ir tas mājas pamats. Un šie spēles noteikumi ir zināmi katram medību tiesību lietotājam. Un spēles laikā jau parasti necenšas mainīt noteikumus tikai tāpēc, ka spēlētājs nevar trāpīt bumbu vārtos... Nevar taisīt lielākus vārtus vai noņemt vārtsargu.

Ja ņemam vidēji statistiski, tad šobrīd 385 iecirkņi nevarētu medīt staltbriežu govīs. It kā skaists skaits – liels no 1366 iecirkņiem. Taču platībā tas sastādītu 8,3%, kas nav nekas daudz. Ar staltbriežu buļļiem ir nedaudz citādi, jo tur prasība ir 2000 hektāru

meža, purvu, krūmāju. Tur attiecīgi ir 630 medību iecirkņi, kuros nevarētu medīt, un tas veido 22,4% no visas platības.

Taču likumdevējs ir paredzējis iespēju kooperēties šādiem medību iecirkņiem – slēgt sadarbības līgumus. Un tad situācija izskatās pavisam citādi. Un mednieki arī slēdz sadarbības līgumus. Šā brīža situācijā no 1366 medību iecirkņiem staltbriežu govis nevar medīt tikai 69 iecirkņos, kas ir 0,9% no visas platības. Staltbriežu bullus nevar medīt 82 iecirkņos, kas ir 1,4%. Vai tas ir daudz vai maz? Katrs secinājumus var izdarīt pats!

Dati liecina, ka lielākā daļa mednieku spēj vienoties un rast iespēju medīt staltbriežus esošā normatīvā regulējuma ietvaros. Jā, ir daļa, kuri nevar rast šādu risinājumu dažādu iemeslu dēļ, taču tas nenozīmē, ka arī viņi nevar medīt staltbriežus. Ir medību koordinācijas komisijas, kurās var vērsties, un tad ar Valsts meža dienesta atbalstu tiks piešķirtas nomedīšanas atļaujas. Taču vēlos uzsvērt, ka vispirms jāmeklē iespēja medīt jau esošās likumdošanas ietvaros.